

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primo igit[ur] breuiter explicanda est p[...]cti original[i] q[ui]ditatiua r[ati]o

...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Berimo De Cōceptione

cienda: de tñ aliq̄ prius alijs ordinasse potitate dignitatēz pfectio[n]is. vīc̄ ea q̄ dīḡiora sunt z pfectio[n]a. Qm̄ igit̄ inter oēs puras creaturas dignior; pfectior; z nobili or est pfectio[n]a dei genitrix virgo maria. Jo dī ordinata a dco; z pconcepta pordinatue in mēte diuina an oēm creaturā. Lz qd̄ p[ro]ductione actualē z reale p[re]ceptione i actua li subsistēta multe fuerunt creature p[ro]pus, p[ro]ducte z multe mulieres p[ro]pus p[re]cepte: sed hec vt dictū est p[er] ceteris oib[us] puris creaturis p[ro]pus ordinata z pconcepta est in mente dei prioritate dīgnitatis. Jo bñ p[ot] dicere. Necdū erant abyssi z ego iā p[re]cepta eram. Iuxta qd̄ etiā i persona ei[us] recitat illud Eccl. xxiiij. Ab initio z an secula creata sū. Quā itaq[ue] virginis hui[us] p[re]ceptio sic an oēm creaturas a diuina dei p[ro]videntia p[ro]p[ri]a: z p[ro]dinata est: Justū est atq[ue] nob necessariuz ppter quoy salutē huiuscemodi p[ro]ginis sic a deo p[ro]ordinata est p[re]ceptio: vt toris aniorū p[ro]cordijs hāc sacratissimā p[ro]ginis p[re]ceptio nē veneremur atq[ue] tota mentis deuotio[n]e celebrem[us]. Lū aut p[ro]ginis p[re]ceptionē celebraz[us] non habetur respect[us] ad p[re]ceptionē seminis, que scilicet non est aliud q[ue] semi[n]is decisio: sed ad p[re]ceptionē animationis q[ue]l. aia a deo creata est z corpori infusa. Leibra[ns] tñ h[ab]emod[us] p[re]ceptio illa dī q[ue]facta est se[min]is decisio: q[ue] sic dicit Jordan[us]. Tunc incepit materia ei[us] disponi ad susceptionē aie q[ue] postea quenienti t[em]p[or]e a deo creata et gl[ori]a z h[ab]itudinibus plena atq[ue] sanctissima cor[por]is illi est unita. Possum[us] autē adducere tres sp[ec]iales rōnes ppter q[ue] fieri debet deuotio nra maior atq[ue] seruentior: ad hoc festū solennis celebrandū. Pria ē rō diuine ordinationis: q[ue] vīc̄ sic an oēm purā creaturā p[ro]ordinata fuit huiuscemodi p[ro]ginis p[re]ceptio. vt p[ro]dictū ē. Et p[ro]ordinata etiam huiuscemodi p[re]ceptionis celebratio[n]e z solēnis veneratio: qd̄ vīc̄ sic possum[us] p[ro]suadere. q[ue] sicut dī. Act. v. Illud qd̄ est ab hoib[us] ordinatū satis citro dissolutū: sed qd̄ est a deo nō p[er] dissolutū immagis; augmen[t]at sic aut est de celebrationē p[re]ceptionis dignissime mīris dei Glidem[us] em q[ue] postea qd̄ incepit ab ecclā celebrari sp[ec]ia magis ac magis credit p[ro]p[ri]o: duotio ad ei[us] celebratio[n]em. Nec mīr[us]: q[ue] vt dicit Anf. Non ē amīsus p[ro]ginis q[ue] celebrare respuit festū p[re]cepti

onis. Secunda est rō regine patrocinatōis Parata nāq[ue] est patrocinari singul suā p[re]ceptionē devote celebrantib[us]. Tū legitim historijs de abbate helebino q[ue] erat in mariū in periculo magno: U[er]o roganti p[ro]gine glosam: ipa apparuit dices. Si mibi p[ro]feris q[ue] festū p[re]ceptionis mee mundo celebrandū annunciatib[us]: hoc p[ro]culuz evades, qd̄ ita p[ro]mis[us] z p[ro]culum evades. Tertia ē rō inchoate redēptionis. Tunc em dī p[ro]ichōpatrīa nra redēptio cū formata ē illa materia ex q[ue] sumptū est p[ro]cōlūm nra redēptoris corpus. qd̄ sumptū ē ex p[ro]p[ri]a h[ab]ig[ation]e corporal[is] substācia h[ab]iderā die p[re]cepta. Nā sic dicit Dam[us]. l. iiij. Filius dei construit sibyp[er]i ex castis z purissimis sanguinib[us] gl[ori]is carnē animātā ania rōnali. Usq[ue] cum ipse ch[ristus] h[ab]o p[re]esus fuerit z p[ro]ordinat[us] a deo an oēm creaturā: sequit[ur]. q[ue] etiā ipa h[ab]go ex cui[us] substantia īmedieate sumptū est ch[risti] h[ab]ūnitas p[er] ceteris omnib[us] creaturis a deo p[ro]ordinata ē z in mente dei p[re]concepta. Recte g[ra]m[atica] dicere p[er] qd̄ assumptū ē p[er] thema te. Necdū erant abyssi z ego iā coce. eram.

D[icitu]r Reusa est igit̄ virgo blā z a deo p[ro]identia p[ro]ordinata z an oēm creatura in diuina mēte p[re]concepta p[ro]rata q[ue] dīgnitatis z p[er]fectionis atq[ue] nobilitatis tāq[ue] s. dignissima; p[er]fectissima: z nobilitissima creaturā dei. Prop[ter] qd̄ sane atq[ue] firmiter credim[us] eā semper fuisse purissima atq[ue] innocentissima: nec in sua p[re]ceptione p[er] original[em] maculā p[er]traxisse s[ed] ab eo prouisimū īmūne ī exemplā extitisse. Pro cui[us] extremitatis elucidatiōe tria p[ri]ncipali in h[ab]eo ne determinabim[us]. vīc̄

P[er]cti original[em] q[ue]ditatū rōnem H[ab]ac[us] p[ro]ginis p[er]seruatū sc̄ificatiōne. Difficultas notabilis satissimam solutionem.

D[icitu]r Rōmo i[us]tis breuiter explica[n]da est p[er]cti original[em] q[ue]ditatū rō ut exīs de facilius videre possim[us] q[ue] potuerit ab eo p[er]seruari sanctissima p[ro]p[ri]o. Ut aut evidenter z ordinariis in hoc articulo procedamus tria sunt a nobis per ordinū declaranda.

Primum original[em] iusticie p[er] s.

Secundum original[em] peti cautelitas.

Tertium original[em] culpe q[ue]ditas.

Prima videnda est origi-
nalis iusticie veritas seu formalitas. Pro
notandum quod si videf velle doctor subris
Sco. in. q. sent. dis. xxix. Iusticia originalis
erat donum supnaturale faciens perfectam tran-
quillitatem in animo quatuor ad oculos poterat ita quod
natura inferior non inclinaretur iudicium
superioris: aut si inclinaretur quatuor est ex se:
posset tamen a superiori ordinari et regulari si
ne difficultate superioris et sine iusticia ius-
torum quod non habet potentia facta in pu-
ris naturalibus. Hec ibi. Et quod apparuit quod
iusticiam originalem erat in hoce triplice
ducentissima et utilis rectitudine. **Pri-**
ma est rectitudo intellectualis quod in re
cre erat in deo ordinata et de omnibus agen-
tibus recte dictabat. **Secunda** est rectitudo se-
ssualis moderatio quod sensibilitas erat
se moderata a ratione regulata quod in omnibus
erat ipsi recte ratione subiecta. **Tertia** est re-
ctitudo corporalis dispositionis quod sex sic
erat corporis dispositio quod erat ipsi anime oimmo
de subiectu.

Scdō videnda est origina-
lis peti causalitas. Pro quod notandum quod sicut
dicit Sco. in. q. sent. dis. xx. Ad primū ori-
ginale concurrunt duo. scilicet carentia iusticie
originale tangere formale: et debitus haben-
tē ē in materiali. Sic in alijs suationibus
occurrit carentia et aptitudo ad habitum. De-
betum autem istud apparet: statuente legē istaz.
Hoc iusticiā tibi ade et omnibus filiis tuis na-
turalibus de eam eadē datione quantū ē ex
parte mea. Et ideo ex hac datione tenent
omnes ea hīc et ex patre propagante quod cuius
actionē iste est filius naturalis ade. Et sic
intrat hoc debitus per duas causas positi-
vas. Illa autem carentia non habet causā ni-
si negative sex non dantem iusticiā origi-
nalem cuius si quod vltierius causa: nō est ni-
si demeritoria. quod sex adā demeruit ne iusti-
cia originalis dare suis posteris. Deme-
ratoria quod causa quare non dā est adā pec-
cans negariua non dāns est deus. Non ei-
si sensus adā iusticiā originalem trans-
funderet eā pater in filiū: cu sit donū sup-
naturalē: sed deus ipse cooperaret regulas
iter dando iusticiā propagato. sicut et modo
uniam rationalem creat corge pfecte orga-
nizato. Hec Sco. ybi. s. ptim in solutionē

tertii argumenti et partim in corpore q̄stiois
Ex dictis pr̄z q̄ p̄cti originalis triplex est
causa. Prima est causa obligatoria. scilicet deus
dans iusticiā originālē ade p̄ se et suis filiis.
Scdā ē causa demeritoria. scilicet peccans.
Tertia est causa negatoria. scilicet deus non
dans. ut dicitur est.

Tertio videnda est origi-
nalis culpe quiditas. Pro quod notandum fīm
Sco. ybi s. dī. xxx. Peccatum originale ē ca-
renia originalis iusticie debite: et nō q̄lit̄ cūq̄
debita sed debite quod in primo parente acce-
perit in ipso amissione. Quia igit̄ persona ista ē
naturalis filius vel filia ade: ideo debitrix
est originalis iusticie date a deo ipsi ade. p̄
se et filiis suis: et carerit ea tō habet pecca-
tū originale. Hec Dico. Ad ostendendum
autem clarius quod in ista persona puta in paruu-
lo est culpabilis homo: carentia iusticie: ad-
dit Durādus indignitatē habēdi. Ita q̄
fīm ipm oportet dicere quod peccatum origi-
nale est carentia originalis iusticie debite in-
esse cum indignitate habendi. Homo autem
indignitas etiam intelligi potest ex dictis
Sco. precipue ex hoc quod dicit causam de-
meritoria: et peccati originale esse adam pec-
cantem. Nam propter peccatum ade facta est
natura humana indigna habere iusticiam
originalem. Q̄, autem homini indignitas sit
de ratione peccati originalis patet: quia post
sita carentia originalis iusticie: et etiam post
debito habendi: non propter hoc pen-
neretur culpa originalis nisi etiam esset in-
dignitas habendi illas proueniens ex de-
merito ade. Qd̄ p̄baf sic. quia si adā non
peccasset: potius dē nō dare originale iu-
sticiam alioquin filio p̄ eius. non enim cogere
dare: et tunc in ipso fūisset carentia origi-
nalis iusticie et etiam debitum habendi eam ex
lege a deo preordinata. nec tamen in ipso fu-
isset originale peccatum. quia talis caren-
tia iusticie non esset ex demerito patris: ne-
q̄ ex demerito filii: sed ex mera dei volun-
tate. Et predictis igit̄ patet quod ad ratio-
nem seu quiditates originalis peccati tria
concurrunt. Primum est originalis iusti-
cie carentia. Scdō est debitum habendi
originalē iusticiā. Tertium ē indignitas
habendi eam. Hec p̄ primo articulo bre-
viter dicta sufficiant.